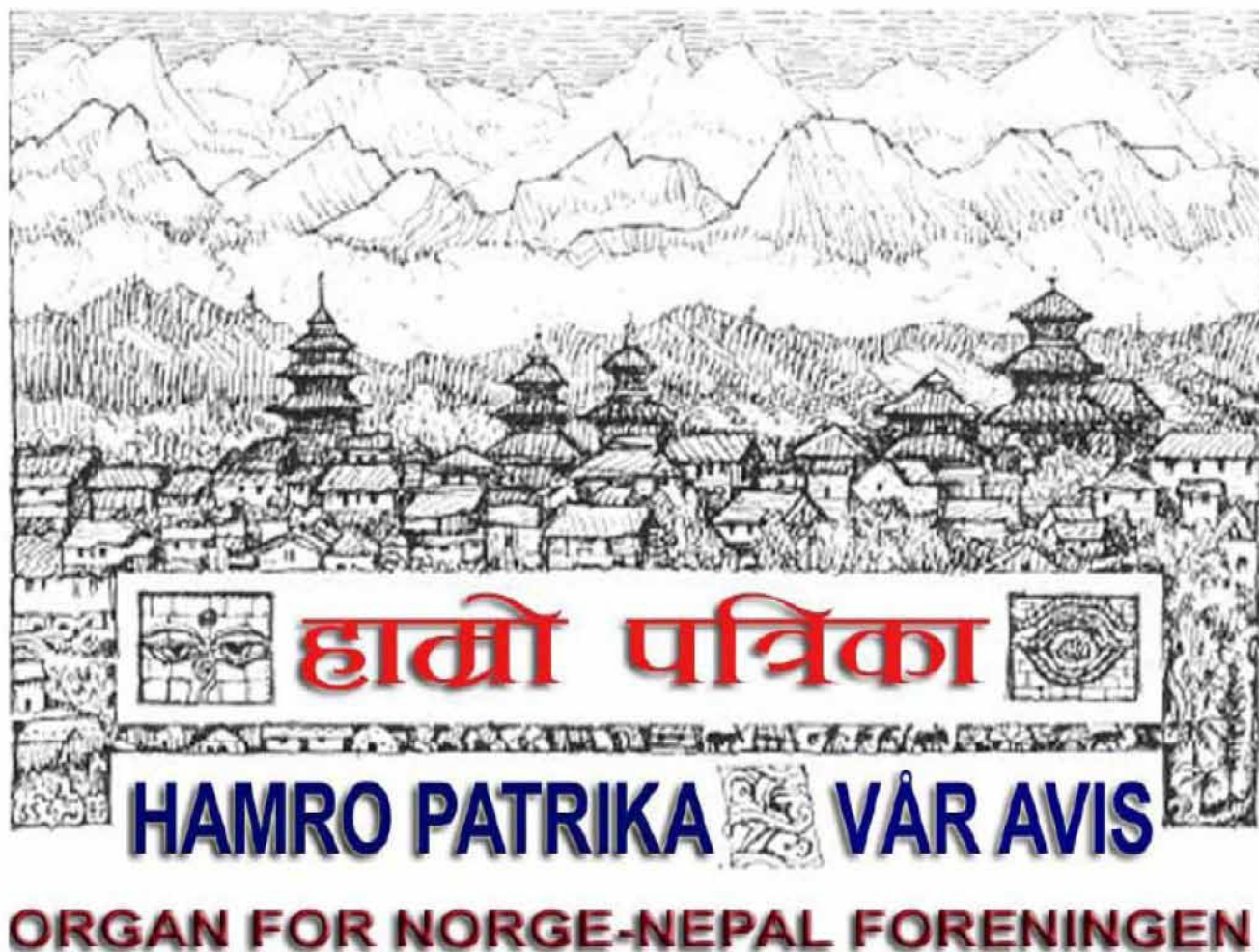

NR. 2, MAI 2014

ISSN 1891-0920

INNHold

Medlemsmøtet 18. mars

Nepal er mer enn å klatre på Everest 3

Jordgubbar och jord: Samarbetsprosjekt är inte enkelt 5

Kailash Bodhi School 10

Nepalese Cultural Evening, Trondheim 12

Hva har skjedd siden sist? 15

Årsmøtet i Norge-Nepalforeningen 18. mars 2014 17

Forsiden: Feiring av nepalsk nyttår i Bhaktapur.

Foto: Marit Bakke

Hamro Patrika sendes med e-post til medlemmer som har betalt kontingenten.

Med et nummers forsinkelse legges HP ut som en pdf fil på
Norge-Nepal foreningens hjemmeside: www.norge-nepal.no.

Kontingenten betales til konto 6011.06.71221:

Enkeltmedlem kr. 175, familie kr. 225, organisasjon kr. 350.

Usikker på om du har betalt kontingenten?

Kontakt kasserer Smita Malla: smitamalla@hotmail.com

Redaksjon: Marit Bakke

Norge-Nepalforeningens logo: Stein Fossum

Layout: Manohar Pradhan

Forsidetegningen: Sigmund Setreng

Medlemsmøtet tirsdag 18. mars 2014

Nepal er mer enn å klatre på Everest

Etter årsmøtet den 18. mars (se helt til slutt i dette HP) var det pause med loddsalg, kaffe, te og kaker.

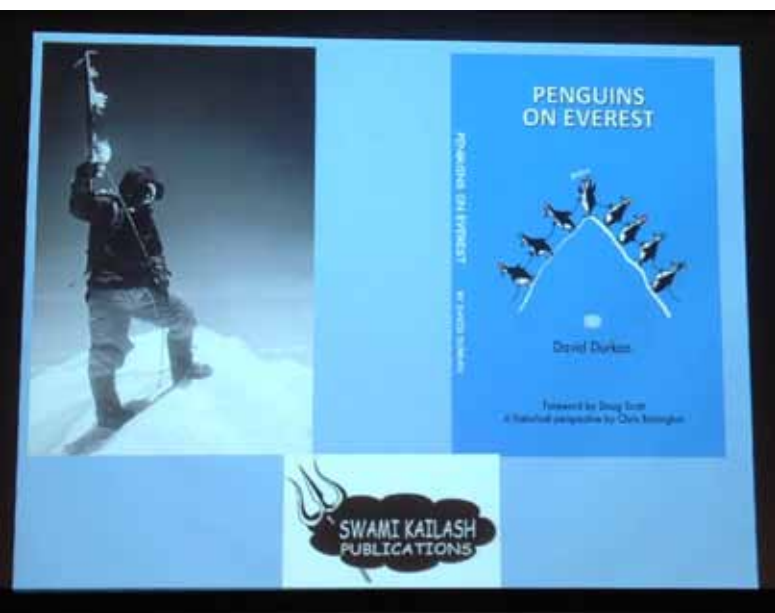

Leyla og Dag i pausen.

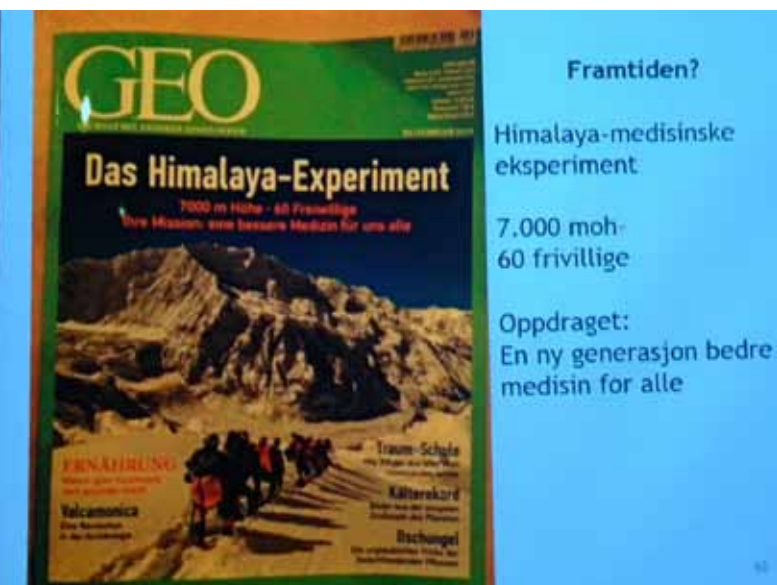
David viser én av gevinstene i lotteriet.

Deretter holdt David Durkan et engasjert og inspirerende foredrag om fjellklatring og ekspedisjoner på ville veier. Den dagen visste vi ikke hvor aktuelt temaet var - se side 15.

David's bok *Penguins on Everest*.

I fjor utga David boka *Penguins on Everest* der han blant annet kritiserer den kraftige kommersialiseringen av fjellturismen (se anmeldelsen i Hamro Patrika nr. 3, 2013, side 18-19). Det er blitt "in" å klatre til toppen av høye fjell. Dette gjelder især Mount Everest og stadig flere betaler tusenvis av dollar for å få en sjanse til å nå toppen. Ekspedisjonene står i kø i fjellsiden, mange nærmest bæres til topps, mens nepalske bærere og klatrere risikerer helse og livet. Imens arbeider medisinalindustrien med å utvikle medisiner for å motvirke høydesyke, for "man kan jo ikke bli hindret av slikt", sa David ironisk. Et annet stort problem er opphopningen av søppel, især i Everest området.

Artikkel i GEO om medisinske eksperimenter i Himalaya.

Søppelsekker i Everest-området.

David begynte å klatre som ganske ung, og utviklet kunsten ved læring og feiling. Noe av det viktige han har lært er at hvis det skjer et uhell, skal du være sikker på at du gjør ting riktig etterpå. Dette illustrerte David med et bilde av hånden sin som var uhyggelig opphovnet etter forfrysninger, men som ble reddet fordi noen visste hvordan den skulle behandles. For David er det viktigste med fjellklatring og ekspedisjoner til topper "how you have done it, not where you have done it."

David som ung klatrer.

Suraj Thapa (representerte NRNA), Smita og Kari (styremedlemmer).

Etter foredraget var det en interessant diskusjon om hvordan dagens situasjon kan endres av nepaleserne selv og/eller av utenlandske tur-operatører og trekere.

Solvor Småkasin skulle ha supplert David med alt det positive som også skjer i Nepal, blant annet Medical Aid Mountaineerings arbeide med å inspirere turister til å gi enkel medisinsk hjelp underveis på turer i utviklingsland, blant annet i landsbyer i Nepal. Dessverre måtte Solvor melde avbud som foredragsholder, men vi håper hun kommer til oss en annen gang.

Tekst og foto: Marit Bakke

Jordgubbar och jord - Samarbetsprosjekt är inte enkelt

Det har skjedd mye positivt med skolene og omsorgen for barn i Nepal. Med egne krefter og med omfattende støtte fra utenlandske regjeringer, organisasjoner og personer har antall barn som begynner på skole stadig økt, selv om det fortsatt er mange som ikke fullfører utdannelsen. Barneomsorgen i Nepal er også forbedret, blant annet med gode barnehjem eller ved at barn får bo sammen med familier. Det er mange i Norge som har støttet slike prosjekter eller som vet om noen som har gjort det.

Å bidra fra utlandet, enten ved eget initiativ eller via organisasjoner, innebærer alltid en risiko for at noe går galt. Denne artikkelen handler om en visjon som først endte med skuffelse og fiasko, men som nå ser ut til å ha kommet på et godt spor. Det er rimelig å tro at dette ikke er et enestående tilfelle. Her forteller Andreas Kjernald om sine erfaringer fra Nepal.

Det började så bra

I 2005 adopterte min fru og jeg en liten pojke från Nepal och inget har varit sig likt sedan dess. Det var då vi skulle hämta vår Samuel, som vi såg dom.

Vi såg två små barn sittande vid vägkanten mitt i Katmandus kaos. Alla som har varit där vet att det inte är en ovanlig syn, men för oss som var där för första gången blev det en chock. Det var två små barn som ingen brydde sig om. Det var januari och där satt dom, gråtande och frusna. Smutsiga och täckta av jord satt dom jämte Katmandus kaotiska trafik utan jacka eller tröja. Den något äldre, han kan ha varit fem år, försökte att trösta och hjälpa sin bror eller syster, men det gick inte så bra. Hur tröstar man en frusen och hungrig treåring om man inte har värme eller mat?

Vi hade precis gått förbi ett stånd med fantastiskt fina jordgubbar, men hade också bara gått förbi dessa två barn. Föreståndarinnan på Samuels barnhem var med oss och hon hade också bara gått förbi. Vi såg på varandra och vände om. Man kan inte bara gå förbi två små barn som sitter och fryser och skriker vid vägkanten. Föreståndarinnan såg lite konstigt på oss när vi satte oss ner och gjorde vad vi kunde för att hjälpa dom. Kanske var hon lite otålig. Troligvis var hon van. Kanske tänkte hon att barnen bara var utsatta av sina föräldrar för att tigga.

Men vi var varken otåliga eller vana - vi var bara tragiskt förundrade över den verkligheten vi såg framför oss. Självklart visste vi att världen var orättvis och att människor levde under svåra förhållanden, men plötsligt var världen, orättvisa och människor rakt framför oss i dessa två små ansikten. Vi var säkert något naiva, men var ändå medvetna om att det kanske inte var så hemskt som det såg ut, att deras föräldrar skulle komma tillbaka på kvällen och hämta dom, men det spelade ingen roll. Två små barn får bara inte sitta och

gråta, frysa eller vara hungriga i denna världen. Ett enda barn utan mat eller kläder eller husrum eller kärlek är en ofantlig skandal. Jag glömmer dom aldrig och inte heller den kontrast det innebar, att gå förbi härliga jordgubbar mitt i Katmandus smutsiga kaos med pengar på fickan och en varm jacka på kroppen och sedan se dessa två små barnen.

Et vanlig syn i Katmandu.

Foto: Marit Bakke

Vi bestämde oss att om, *om*, vi någonsin kunde återvända och hjälpa barnen i Nepal så skulle vi göra så gott vi kunde. Åren gick och livet gick vidare. Vi flyttade till Sverige, till USA, till Sverige igen och av någon händelse hamnade vi till slut i en liten by i Norge. Det var hösten 2012 och tiden var inne. Kanske var det dags?

Det var en otrolig chans. Vi hade fått möjlighet via ett arv att äntligen åka till Nepal för att se om vi kunde börja vår dröm att hjälpa föräldralösa barn, eller barn i nöd, till en familj och ett hem. Vi visste inte mer än att det var fel att barn levde utan familj eller hem. Vi var utrustade med en vision och

ett hopp och min frus kunskaper om att arbeta i Nepal inom adoptionsvärlden. Hon hade tidigare rest till Nepal med sitt amerikanske jobb och satt igång ett adoptionsprogram för amerikaner och då fått några goda vänner inom barnhemsvärlden i Katmandu.

Vi var inte intresserade av att starta ett adoptionsprogram, men ville hjälpa barn i Nepal att kunna stanna i Nepal och leva ett värdigt och hoppfullt liv. Så det var med glädje vi fick kontakt med ett barnhem i utkanten av Katmandu precis innan vi åkte. Vår vän och kontakt i Katmandu, Bobby Adhikari, som själv driver ett barnhem i Katmandu, hade en vän som behövde hjälp. Vi fick reda på att pengarna hade tagit slut och att alla sponsorer hade slutat ge pengar. Läget var akut och vår vän hade fått ta emot några barn till sitt eget barnhem från detta nya barnhem för att underlätta läget.

Vi skickade pengar till teppor eftersom det var vinter och bokade biljetter för vinterferien 2013. Fulla av förväntan och förhoppning reste vi en kall vinterdag till Nepal för att se om det verkligen var sant att vår dröm och vision sedan 2005 höll på att hända. Väl i Katmandu fick vi god kontakt med barnhemmet. Det drevs av en familj som min fru faktiskt hade träffat 2007 när hon var i Nepal för att starta adoptionsprogrammet. Hon kom ihåg barnhemmet som en bra plats där barnen hade det, under omständigheterna, gott och vi kände det som ett gott tecken på att de var ärliga och uppriktiga.

Vi var väldigt noga med att inte vara naiva och tro att allt var guld och gröna skogar, och fick tidigt tillgång till alla möjligt slags papper. Det var kontoutdrag, tillstånd, budget och olika slags kvitton. Vår vän översatte allt för oss och efter ett tårffyllt möte hemma hos barnhemmets chef uppe i bergen upplevde vi att vi hade goda förutsättningar att kunna hjälpa. Barnhemmet var mycket större än vad vi hade tänkt oss att börja med, 30 barn, och det låg i Katmandu när vi egentligen hade tänkt oss att börja ute på landsbygden. Men det verkade helt OK och deras nöd var verklig. Vi fortsatte att träffa barnen och familjen som drev barnhemmet och upplevde bara positiva saker. När vi skrev på att hjälpa barnhemmet med drift, skolgång och allt annat, frågade vi till slut om det fanns andra som bidrog med pengar eller om vi var de enda. Det gjordes klart att vi deras sista hopp. Utan våra pengar skulle de bli tvungna att skicka hem barn som hade föräldrar eller

släktingar, även om det betydde stora svårigheter.

Väl hemma i Sverige (och senare Norge) började så arbetet med att starta en förening, bygga en hemsida och samla in pengar till barnhemmet. Vi fick tidigt hjälp med några stora gåvor som bidrog till att barnhemmet blev skuldfritt och kunde sända alla 30 barn till skola. Arbetet gick sakta men säkert framåt och allt verkade väldigt bra och tryggt. Kommunikationen var relativt god och vår vän i Katmandu, som hanterade alla pengar och utbetalningar, verkade relativt säker på att allt var OK.

Något var fel

Plötslig fick vi i juni ett meddelande på vår Facebook sida. En kvinna i Frankrike undrade varför man kunde bli fadder till ett barn på "vårt" barnhem när hon skickade pengar varje månad till en fransk organisation som fadder för samma barn. Vilken shock! Det blev början på en lång och svår utredning av vad som egentligen hände på barnhemmet, framförallt när det gäller hur mycket pengar de fick och deras ärlighet mot oss och andra. Till slut visade det sig att barnhemmet, det vill säga familjen som drev det, samlade in pengar från många olika organisationer utan att redovisa det för alla som var inblandade. Den franska organisationen hade t.ex. skickat pengar för 7 barn i flera år. När jag för femte och sista gången ringde barnhemmets chef, pappan i familjen, en vacker sommardag, blev det till slut uppenbart att det vi värderade allra mest, tillit, inte längre fanns. Jag satt med kopior på signerade kvitton där det tydligt framgick att barnhemmet hade tagit emot pengar från franskmännen. Trots detta vägrade han att erkänna att han fick några pengar från andra håll än oss. Enligt honom var kvittorna falska eller gjorda i Photoshop, var från 2012 eller på något annat sätt inte korrekta. Det var både komiskt och tragiskt, för vi var tydliga med att det var OK att dom fick pengar från andra källor bara dom var ärliga att tala om det för oss. Tillit och god tro var det viktigaste.

Vi försökte ta reda på vart våra pengar hade tagit vägen, och det visade sig att några av dem hade gått till skola, till mat och andra räkningar. Men vi vet inte hur mycket som hade försvunnit. Pengar är inte det viktigaste i ett partnerskap. Det är tillit och min styrelse kunde inte göra annat än att avsluta samarbetet, för hur kan man ha ett samarbete och partnerskap när man inte kan lita på varandra? Det var en tragisk dag och ett dramatiskt bakslag för vår vision.

Varför det gick så dåligt första gången

Vi hade lyssnat på tårfyllda berättelser om barnens nöd. Vi hade träffat barnen och alla familjemedlemmar. Min fru hade träffat familjen under en resa i 2007 och intrycket den gången hade varit gott och det var det i 2013 också, tyckte vi. Alla såg ut att må bra och barnen var glada, rena, sociala, som vanliga barn är. Vi spelade fotboll tillsammans och lekte olika lekar. Inte en BMW eller en iPhone så långt ögat kunde se, bara omsorg om barn. Det verkade så bra.

Vi visste att det kunde gå illa och att pengar var den stora faran, det som skulle göra att förtroende kunde försvinna. Nepal är ett av världens mest korrupta länder och att bara anta att allt skulle gå bra hade varit dumt. Vi försökte att göra vad vi kunde för att säkerställa att pengarna inte skulle hamna på fel ställe. Det viktigaste vi gjorde var att arbeta genom vår vän som var på platsen och kunde begära kvitto på allt som köptes in eller avgifter som betalades. Pengar ut = pengar in. Det fick vi också se på det mesta, men efter en stund dök det upp misstankar om att de själva skrev falska kvitton. Vidare försökte vi att etablera ett godt partnerskap: Vi skrev avtal och skakade hand, vi lovade att ordna det ekonomiska, de lovade att sköta driften och ta hand om barnen. Eftersom vi alla var kristna blev det ännu starkare då vi lovade varandra som bröder i tron.

Jag minns fortfarande Bobbys epost en dag om att han satt i ett möte med pappan/chefen för barnhemmet och kunde se att han ljög när han försökte förklara sig. Till slut insåg vi att om människor vill luras och stjäla pengar så är det nästan omöjligt att förhindra det. Det var dags att sluta skicka pengar och avsluta samarbetet.

Det vi lärde oss från vad som hände med det första barnhemmet var först och främst att ord, papper och avtal inte har någon större betydelse. Det är den personliga tilliten och troen på människan som gäller och den tar tid att bygga upp. Dessutom blev det tydligt för oss att om vi ville komma närmare vår vision och dröm, måste vi starta i liten skala och ute på landsbygden där behovet var störst. Katmandu är fullt av organisationer som vil hjälpa, men just där finns det gott om oseriösa människor. Vi ville utesluta så många okända faktorer som möjligt, vilket för vår del har inneburit att vi har startat en egen NGO, Family Children Home, Nepal. Vår kontaktperson i Katmandu, vår vän Bobby Adhikari, er ordförande i organisationens styrelse.

Vad vi gör nu

Så nu har det hänt! I november 2013 reste två stycken ur styrelsen till Dhangari i västra Nepal för att utforska flera möjliga platser och äktapar för att starta *familjehem*. Vår vision är små familjehem där 6-10 barn bor tillsammans med ett par husföräldrar och att man växer upp tillsammans som en stor familj på plats, istället för att dessa barn plötsligt befinner sig på stora institutioner i Katmandu eller i Delhi under mindre trevliga förhållanden.

Vi har kommit så långt att vi har hittat ett äktapar, Sunita och Belindra Chaudhary, i en liten by som heter Belauri några timmar utanför Dhangari med

Bobby sammen med Lala i Katmandu. Foto: Delindra Chaudhary

alla förutsättningar, möjligheter och passion för att detta ska lyckas.

Sunita och Belindra Chaudaury.

Foto: Olof Kjernald

Utsikt från legenheten.

Et av sovrummen.

Foto: Delindra Chaudaury

Vi har kontrakt med dem båda och har hyrt en lägenhet som vi nu håller på att renovera. Delindra och Sunita spenderade sommaren hos vår väns barnhem i Katmandu för att lära sig hur man gör och de har vigt sina liv åt barn i nöd.

De första 4 barnen kom innan skolstarten i mitten på april och vi är så glada för det. Vi har fått goda kontakter med de lokala myndigheterna och kyrkorna, vilket vi uppskattar mycket för vi vill gärna vara till hjälp för hela samhället och vara en kraft för det goda för hela byn. Behovet är mycket stort och det saknas plats och möjligheter för otaliga barn att

Sunita och Delindra i köket.

Foto: Bobby Adhikari

kunna leva ett hoppfullt och meningsfullt liv. När våra styrelsemedlemmar reste dit verkade det till exempel som om barnen på skolan, som också vill hjälpa oss, aldrig hade sett främmande människor förut.

Det är många som vill hjälpa oss och de många barnen som behöver hjälp. Vi har all anledning att tro att nu när vi har vår egen NGO och vårt egna barnhem, så kan vi bättre realisera våra visioner.

Om du vill läsa mer, följa vårt arbete eller hjälpa till, se vår hemsida www.thefamilyhome.se

Andreas Kjernald

Ordförande/leder av föreningen The Family Home

Kailash Bodhi School

I Hamro Patrika nr. 3, 2010 var det en artikkel om Kailash Bodhi School, basert på informasjon fra Vilhelm Schelderup. Nesten fire år senere har vi fått en oppdatering fra Anne-Marie Corcoran Simonsen som representerer fadderforeningen i Norge, Tso Pema.

Inspirert av Dalai Lama opprettet en tibetansk lama, Lama Gondrup, i 1989 en skole i Manali i India for barn av tibetanske fremmedarbeidere som hadde kommet fra Nepal. På en reise i India samme år traff Vilhelm og Sissel Schelderup Lama Gondrup og startet fadderforeningen Tso Pema i Tønsberg. I 1995 og 1997 fikk foreningen støtte fra Norad til å kjøpe en tomt og bygge den første Kailash Bodhi School i Bouddha i Katmandu. I 2006 begynte en annen skole i provisoriske lokaler i Jumla og den har i dag 600 elever. Den er nå svært dårlig og det er planer om å bygge en helt ny skole der.

Den provisoriske skolen i Jumla og et klasserom.

Fra Jumla: Gymnastikktime og sekkeløp.

I dag er det skoler i Katmandu, Jumla og Simikot, med tilsammen 2200 elever. Den største skolen er den i Bouddha i Katmandu med over 1000 elever fra førskolenivå opp til tiende klassetrinn. Elever som kommer langveisfra bor på internatet der det er plass til omkring 130 elever. Elever som har råd til det betaler 3300 nepalske rupees (ca. 300 kroner) per år i skolepenger. Skolen i Simikot ble påbegynt i april 2008 og med støtte fra Tyskland ble den bygget ferdig og innviet i 2011.

Fadderforeningen Tso Pema arbeider gratis og alle økonomiske bidrag fra private og bedrifter går uavkortet til skolene. I dag koster det 150 kroner per måned for et barn. Tso Pema har flere ganger fått støtte fra Norad til bygging av skolene. Foreningen arrangerer regelmessig turer for fadderforeldrene til Nepal, den siste var til skolen i Katmandu i november 2012.

Du kan lese mer om skolene på www.kailashskolen.no eller kontakte Anne-Marie Corcoran Simonsen: 984 54 122.

Tekst: Marit Bakke Foto: Kailash Bodhi School

Ofring ved den Gyldne port under feiringen av nepalsk nyttår i Bhaktapur.

Foto: Marit Bakke

Nepalese cultural evening in Trondheim

Nepalese Society in Trondheim (NeST) is the oldest Nepalese organization in Norway, established in 1998 by the Nepali students living in Trondheim and attending Nord-Trøndelag University College (HiNT) and the University of Trondheim (NTNU). In recent years, NeST has been able not only to include nonstudent Nepalis residing in the Trondheim area, but also Norwegians and other foreigners who have some interests in Nepal, by arranging several social and cultural events every year. Among such events, NeST has been organizing a Nepalese cultural evening in Trondheim every year for the last seven years. This has been recognized and appreciated as NeST's most popular program during the past years. Nonresident Nepali Association (NRNA), Norway, an umbrella organization of Nepali people living in Norway, was also invited this year, and was represented with 15 delegates, mostly from Oslo.

This great event took place in an auditorium at the University complex in Trondheim on Saturday, March 29th, 2014. People started coming at 5 pm and joined the beautiful exhibition about Nepal and

Nepal's products just outside the auditorium. There were many beautiful pamphlets, posters, pictures and items about Nepal or from Nepal that reflected its beautiful landscapes, culture and life styles. About an hour was allocated for this exhibition where people also got an opportunity to greet and talk with each other. It was really nice to see many Nepali people dressed up with typical Nepali national dress, i.e. *Daura Sural* for men and *Sari* for women. It was equally interesting to see so many Norwegians and some other international students.

It was estimated that about 300 persons attended the program, most of them Norwegians. The admission fee was 75 Nok for students and 100 Nok for others, and this also covered the dinner after the cultural show. This year was special because there were several guests from Kathmandu University (KU) including the former Vice Chancellor Prof. Suresh Raj Sharma. NTNU and KU have been collaborating for many years in different fields and subjects.

After the exhibition, the cultural program started around 6:15 pm after each guest had received a *khada* round their neck - a new Nepali way of welcoming guests. The program started with the national anthem of Nepal. Anchors of the show then introduced the theme of this year's show, which is different from year to year, namely to follow the Nepali calendar and show the highlights of different months. Last year's theme was the history of Nepal. The Nepali calendar starts with *Baishak* (April-May) and ends at *Chaitra* (March-April). To make it clearer, this year the Nepali New Year started on April 14th, starting *Baishak* of the year 2071 according to the Nepali calendar. After a brief introduction, a video about Gautam Buddha was presented since he was born in the *Baishak* month. It was also made clear that Buddha was born in Lumbini in Nepal even though there have been some controversies regarding his birth place in recent years. Then they presented highlights of the *Ashar* month, which is characterized by the rainy season and rice planting for many Nepali people. People sing and dance while planting rice in their fields, which was illustrated by a video show and a dance on the stage. Then follows Teej - a popular festival and a very special day for all women in Nepal. They fast the whole day, go to temples, and sing and dance by wearing colorful *sari* (clothes). A beautiful group dance was presented to illustrate Teej that usually falls in the *Saun/Bhadau* month.

Afterwards, it was time to talk about *Dashain* and *Tihar*, the most important of all the festivals in Nepal, which usually fall in the *Asoj* and *Kartik* months, respectively. Dashain was illustrated both by videos and live performance on the stage of older people putting red *tika* on the foreheads of the younger. Then artists played a *Deusi bhailo* – this is one of the major events during *Tihar*. People in groups visit each other, sing and dance, and get money and some other gifts in return. The other important thing that takes place during *Tihar* is that sisters put *tika* on their brothers' forehead and get gifts in return. To illustrate the highlights of the *Mangsir* month, which is the rice cultivation season in Nepal, a couple of dances were shown.

A popular folk dance was followed by a quiz contest with 10 questions related to Nepal. It was so funny to see that one could use own mobile phone to participate and answer each question and follow the competition instantly on the screen by the use of a very sophisticated technology developed at NTNU. The first two who answered correctly and fastest, got the highest scores, and thus received prizes for that. The presidents of NRNA, Norway and NeST then gave short speeches. The last item was a dance to illustrate a *Holi* festival in Nepal, popularly known as the color festival when people throw colors towards each other. This is usually in the *Fagun* month of Nepal. The formal cultural program ended by asking all the interested guests to join in dancing to the *resam-firiri* song. All the guests were then invited to a dinner with delicious Nepali food.

As stated in the program invitation, by attending this very successful cultural program, one could very well experience Nepal in 90 minutes. There was a pretty good combination of power point shows, video presentations and lively dances that maintained the interest and curiosity of the guests all the time. The two anchors were also really able to present it all in a very pleasant way that made the event even more interesting. All the volunteers, technical persons and organizations, mostly students, were very good in coordinating and making this event a successful one. For those of us who attended this event for the first time, it was both inspiring and educative. We are planning to do a similar event in Oslo later this year in order to make Norwegians entertain, experience and also know more about Nepal and its culture.

Text and photo: Suraj B. Thapa
NRNA Norway

Feiring av nepalsk nyttår i Bhaktapur.

Foto: Marit Bakke

Hva har skjedd siden sist?

Nå skjedde det igjen, men denne gang værre enn noensinne. Tidlig om morgenen fredag 18. april gikk det et stort ras like ved Camp I på Mt. Everest. Raset traff en gruppe på 60 såkalte “ice doctors” som skulle legge ut stiger og rep for klatrere som skulle forsøke å nå toppen. 16 Sherpaer omkom, herav er tre enda ikke funnet.

Forsiden i *The Himalayan*, 19. april 2014: en av de overlevende.

I noen få dager ble ulykken omtalt i utenlandske TV-kanaler og aviser. I Nepal satte ulykken igang en voldsom debatt om erstatningen til familiene som var rammet og, ikke minst, om forholdene generelt for nepalesere som risikerer livet for at utenlandske ekspedisjoner kan komme opp på verdens høyeste fjell.

Nepalesere som arbeider på Mt. Everest vet at de har en risikofyllt job, selv uten ras. Men regjeringens tilbud om å gi 20.000 rupees som erstatning til hver familie som hadde mistet en far, sønn, bror eller søster ble oppfattet som en fornærmelse og førte til et ramaskrik både i miljøet og i offentligheten. Det synes som regjeringens og ekspedisjonsoperatørenes felles kommersielle interesser er viktigere enn å sikre Sherpaenes fysiske og økonomiske sikkerhet – f.eks. har den nepalske regjeringens denne sesongen mottatt 300 millioner rupees for “topp”-lisenser til 31 ekspedisjoner med 334 klatrere fra 41 land. Alle planlagte ekspedisjoner ble avlyst i en uke, og Sherpaene har foreslått at avlysningen skal gjelde hele vårsesongen.

David Durkan og Jon Gangdal, begge medlemmer i Norge-Nepalforeningen, var i Nepal da katastrofen rammet. I *Nepali Times* (www.nepalitimes.com, # 704) har de hver sin artikkel med personlige tanker og konkrete forslag til forbedringer av Sherpa-klatrernes arbeidsforhold.

Overskrift i *The Himalayan*, 18. april 2014.

Den norske ambassaden i Nepal kom i mediene da maoistene påsto at den norske støtten til South Asia Trust, som utgir magasinet Himal South Asia, misbrukes for å undergrave fredsprosessen og stille Maoistene i et dårlig lys. Anklagen er visst mest rettet mot Himal South Asias redaktør, Kanak Mani Dixit, som helt siden Maoistene drepte Krishna Prasad Adhikari i 2004 har krevd rettferdighet for den etterlatte familien.

I Constituent Assembly diskuteres paragrafene i lovforslaget om å opprettet Truth and Reconciliation and Disappearance Commissions. Det er stor uenighet om kriteriene for hvem som skal stilles for retten og hvem som skal få amnesti for krigsforbrytelser begått under den ti år lange konflikten. Mange vil at alle skal gjennom en rettssak, mens andre synes at de fleste sakene må henlegges for at man kan komme videre. Imens går arbeidet med den nye grunnloven langsomt og det er usikker om den blir ferdig til fristen i november. Ellers betraktes Sushil Koirala som en svak statsminister.

Annet nytt:

- I en åsside bak Swayumbya templet er det bygget et nytt kloster – Seto (white) Gumba. Det er åpent for publikum hver lørdag.
- I mars hadde Nepali Times korte presentasjoner av syv nye og gamle “wonders of Nepal that are waiting to be re-discovered” (www.nepalitimes.com, # 700, 28 March-3 April).
- Human Rights Watch har anklaget Nepal for å øke restriksjonene på de tibetanske flyktningenes rett til politiske protester og til å fremme tibetansk kultur og religion (<http://www.hrw.org/reports/2014/04/01/under-china-s-shadow-0>).
- Nina Holmelin er Ph.D student på CICERO i Oslo. I april hadde hun en artikkel i Nepali Times om hvordan bønder i Dolakha dyrker nye grønnsaker for å tilpasse seg klimaendringene (www.nepalitimes.com, #701).

Tekst og foto: Marit Bakke

Årsmøte i Norge-Nepalforeningen 2014

Årsmøtet i Norge-Nepalforeningen ble holdt tirsdag 18. mars 2014 på Batteriet, Fredensborgveien 24 A, Oslo.

Hem Gurung og Tor Møgedal studerer regnskapet.

Leyla Kutlu, Dag Norling og Thronnd Berge Larsen.

Dagsorden:

1. Valg av møteleder
2. Valg av referent
3. Valg av to medlemmer til å signere protokollen
4. Styrets årsberetning
5. Regnskap
6. Innkomne forslag: Styrets forslag til vedtektsendringer
7. Valg
8. Eventuelt

VEDLEGG:

1. Årsberetning
2. Regnskap
3. Styrets forslag til vedtektsendringer
4. Norge-Nepalforeningens vedtekter per 18. mars 2014
5. Referat fra årsmøtet

NORGE-NEPALFORENINGENS ÅRSBERETNING

1. januar – 31. desember 2013

Styret fra 3. april 2013 til 18. mars 2014

Leder	Marit Bakke (x)
Nestleder	David Durkan (x)
Kasserer	Smita Malla (x)
Utstyrsansvarlig	Solvor Småkasin
Webansvarlig	Leyla Kutlu (x)
Redaktør	Marit Bakke
Sekretær	Kari Jansson

Verv utenfor styret

Valgkomite	Tor Møgedal Anu Gurung
Revisor	Roy Friis
(x) Er på valg i år.	

Foreningens medlemmer

Ved årsskiftet 2013/14 hadde foreningen 98 betalende medlemmer, mot 91 betalende ved årsskiftet 2012/13. Det er gledelig med nye medlemmer og at kontingentinnbetalingen har forbedret seg noe fra tidligere år. Økningen i betalende medlemmer i 2013 skyldes dels at vi har fått tilbake medlemmer som ikke betalte kontingenten i 2012, dels at flere har fått vite om foreningen gjennom Facebook. Styret har jevnlig bistått personer med informasjon om Nepal.

Styremøter

Styret har avholdt 5 styremøter og noen arbeidsmøter i forbindelse med avslutningen av prosjektet med fotoutstilling og arbeidet med hjemmesiden. Styremedlemmene har også kommunisert og koordinert foreningens arbeide via telefon og e-post.

Prioriterte saker

- **Foreningens økonomi:**

Foreningens inntekter kommer fra medlemskontingenten, sponsorer, og lotteri og kaffesalg på medlemsmøtene. Især sponsoravtalene der Hvitserk og Bergans hver bidrar med 5.000 per år har bidratt til at foreningens økonomi er bedre enn på mange år. Kontingentinnbetalingen har forbedret seg noe fra tidligere år. I 2012 besluttet styret at bare de som har betalt kontingenten får tilsendt *Hamro Patrika* på e-post. I 2013 besluttet styret at hvert nytt nummer av *Hamro Patrika* legges ut på hjemmesiden med et nummers forsinkelse.

Driftsutgiftene er lave. Dette skyldes at *Hamro Patrika* i flere år er blitt utgitt elektronisk og Batteriets sjenerøse tilbud om å holde medlemsmøtene i deres lokaler gratis. En billigere løsning for hjemmesiden (se nedenfor) vil redusere driftsutgiftene i 2014, og gir oss noe mer frihet enn tidligere. For mer om økonomi, se årsregnskapet.

- **Sponsorer**

Sponsoravtalen fra 2012 med Hvitserk og Bergans ga foreningen en inntekt på 10.000 i 2013 og vi får det samme beløp i 2014. Foreningen er svært fornøyd med disse avtalene; i omtalen av turer til Nepal informerer Hvitserk om NNF og Bergans har bidratt med premier til en fotokonkurranse og til lotteriet på våre møter. Styret ønsker å forlenge disse to sponsoravtalene, kanskje finne flere sponsorer.

- **Utstilling med fotografier fra Chitrakar-samlingen**

Planleggingen ble omtalt i fjorårets årsberetning. Utstillingen ble arrangert fra 7. februar til 3. mars 2013. I tilknytning til utstillingen ble det arrangert et seminar den 9. februar (se møter nedenfor). Fram til utstillingens avslutning var Ane Haaland styrets kontaktperson til Kiran Chitrakar, og hun laget også et flott hefte til utstillingen.

Da utstillingen i Fotografiens Hus ble avsluttet den 3. mars 2013 var 31 av de 47 utstilte fotografiene ikke solgt (5 gitt til sponsorer, 9 solgt). I løpet av våren og sommeren brukte styret, især David Durkan og Marit Bakke, mye tid på å få solgt bilder til en redusert pris som ble avtalt med Kiran Chitrakar. Foreningen kjøpte 8 innrammete bilder til kraftig redusert pris; disse skal brukes som honorar til innledere på foreningens arrangementer. Den 29. september 2013 ble prosjektet avsluttet med et overskudd på 6.555 kroner. 7 store og 6 små fotografier ble tatt ut av rammene og returnert til Kiran Chitrakar den 2. oktober 2013. Samtidig ble det endelige regnskapet for Chitrakars andel av inntektene fra salget undertegnet av han selv og NNFs styreleder.

Sponsorene var: Nomaden AS kr. 10.000, Hurrungane Turlag kr. 5.000, NORFUND kr. 10.000, Blaahaugen AS, kr. 5.000, Marit Bakke kr. 5.000, Fritt Ord kr. 20.000.

- **Seminar om demokratiet i Nepal**

Fra sommeren 2013 arbeidet styret med å planlegge et seminar i februar 2014 om demokratiet i Nepal. Bakgrunnen var det planlagte valget til Constituent Assembly den 19. november. Fritt Ord bevilget en støtte på 20.000 kr og det ble inngått avtale om å benytte Fritt Ords lokaler gratis. Kunda Dixit, redaktør og utgiver av Nepali Times, Marit Haug, seniorforsker på NIBR, Kåre Vollan, ekspert på valgordningen i Nepal, og en representant for Non-Resident Nepali Association (NRNA) ble invitert som innledere.

- **NRNA**

Styret har fortsatt den gode kontakten med NRNA. Vi har deltatt på hverandres arrangementer og NRNA styremedlemmer har deltatt på styremøter i forbindelse med fotoutstillingen og seminaret våren 2013 og planleggingen av seminaret i 2014.

Møter, årsmøte og andre arrangementer

Styret diskuterer fortløpende mulige temaer til medlemsmøtene. Vi etterlyser innspill fra medlemmene for å finne temaer som kan få folk til å komme til møtene. Vi holder fortsatt de fleste møtene i Batteriet, Kirkens Bymisjons lokaler i Fredensborgveien.

Torsdag 7. februar til søndag 3. mars, Fotografiens Hus: Fotoutstillingen "Kongelig prakt og tigerjakt. Med hoff-fotografer i kontrastenes Nepal".

En utstilling med sjeldne bilder fra hoff og folkeliv fra 1903 til i dag, tatt av tre generasjoner i Chitrakar-familien. Arrangert i samarbeid med Non-Resident Nepali Association (NRNA).

Omkring 50 personer var tilstede under åpningen der NRNA bidro med nepali snacks. Se *Hamro Patrika*, nr. 1, 2013.

Lørdag 9. februar, Miljøhuset: Heldags seminar "Culture, Power, and Social Change in Nepal."

Innledere: Kiran Chitrakar: "From painting to photography". Cristeena Chitrakar: "Image and power: Reflections on the function of photography in Nepal". Hans Bjønness: "Kathmandu - landscapes of memory". Marit Bakke: "International perspectives on Nepal's cultural heritage". Uttam Khanal: "Socio-economic consequences of rural-urban migration".

Seminaret ble arrangert i samarbeid med NRNA og Utviklingsfondet.
Omkring 80 personer tilstede. Se *Hamro Patrika* nr. 1, 2013.

Onsdag 3. april, Batteriet: Årsmøte og medlemsmøte.

“Nye trender i trekkingturismen.” Trygve Sunde Kolderup fortalte om reisearrangøren Hvitserk sine aktiviteter og om hva som skjer innenfor trekkingturismen.

Omkring 15 personer tilstede. Se *Hamro Patrika* nr. 2, 2013.

Torsdag 12. september, Batteriet: Medlemsmøte.

“Hvorfor reiser vi og hvordan?” Johnny Haglund viste bilder og fortalte om sitt arbeide som fotojournalist.
Omkring 30 personer tilstede. Se *Hamro Patrika* nr. 3, 2013.

Hamro Patrika

I 2013 ble det utgitt 4 nummer av *Hamro Patrika*, i februar, mai, september og desember. Redaktøren takker Dag Norling for, utenfor styret, å ha bistått redaktøren med layout for de tre første numrene. Fra og med nr. 4, 2013 har Manohar Pradhan overtatt ansvaret for layout, også utenfor styret. Bladet inneholder artikler skrevet av redaktøren og fra eksterne bidragsytere. Mange av våre medlemmer er engasjert i Nepal på forskjellig vis og styret og redaktøren oppfordrer medlemmene til å sende utkast eller forslag til artikler.

En pdf versjon av *Hamro Patrika* sendes på e-post direkte til medlemmer som har betalt kontingenten, og legges ut på hjemmesiden med et nummers forsinkelse.

Hjemmesiden og Facebook

Arbeidet med **hjemmesiden** har gått som vanlig og besøket har vært omtrent det samme som i 2012, dvs. mellom 80-100 besøkende per dag. Fra september til november var det en økning til ca. 130 besøkende per dag. Nyheter om Nepal har vært nedprioritert, men ”Hva har skjedd siden sist” fra HP har fremdeles vært lagt ut.

I 2013 bestemte styret at det nyeste *Hamro Patrika* ikke skulle legges ut på hjemmesiden med en gang, men vente til når påfølgende utgave sendes ut til medlemmer på e-post. Begrunnelsen var at medlemmene skulle ha flere fordeler enn andre.

I midten av 2013 fikk webansvarlig, Leyla Kutlu, styrets fullmakt til å undersøke alternativer til den eksisterende hjemmeside fordi den var kostbar, redigeringsverktøyet fungerte ikke, servicen fra webadministrator var ikke god, samt at e-postløsningen var dårlig. I løpet av et halvt år laget Leyla Kutlu siden mer eller mindre ferdig, med mål om ferdigstilling februar 2014 til ca 1/10 av gammel totalpris.

Facebook-gruppen som ble opprettet på slutten av 2012 hadde 103 medlemmer på slutten av 2013. Det ble også opprettet en Facebook-side for å nå ut bredere. Denne hadde 145 likes (følgere). Begge sidene er kanaler for mer toveiskommunikasjon. På gruppesiden legger medlemmer selv ut innlegg. Informasjon om arrangementer og NNFs aktiviteter legges også ut på Facebook.

Oslo 1. mars 2014

For styret i Norge-Nepalforeningen

Marit Bakke, Styreleder

Regnskap Norge-Nepal foreningen

Resultat	2012	2013
Inntekter		
Kontingenter	24 400	28 575
Inntekter møter (salg lodd og bevertning)	8 157	1 125
Inntekter Prosjekt 2013 - Fotoutstilling	0	90 095
Renter	260	776
Sum inntekter	32 817	120 571
Kostnader		
Leie lokaler	0	0
Kostnader møter	6 275	45
Kostnader Prosjekt 2013 - Fotoutstilling		83 540
WEB	7 255	7 255
Andre kostnader	801	655
Sum utgifter	14 331	91 495
Resultat	18 486	29 075

Oslo, 2014
Styret for Norge-Nepal foreningen

Marit Bakke, Leder

David Durkan, Nestleder

Leyla Kutlu, web-ansvarlig

Kari Jansson, sekretær

Solvor Smakasin

Balanse

	31.12.2012	31.12.2013
Kasse	4 308	1 240
Postgiro (Postbanken)	0	0
Brukskonto	39 661	7 766
Fond Til Nepal (sparekonto Nordea)	15 281	79 394
Sum Eiendeler	59 250	88 400
Forskuddsbetalte kontingenter	1 275	350
Gjeld	0	1 000
Egenkapital	57 975	87 050
Gjeld og egenkapital	59 250	88 400

Smita Malla, kasserer

Regnskapet revidert Oslo, 04.03.2014

Roy Frits

Roy Frits

Til dagsorden punkt 6: Styrets forslag til vedtektsendringer**Forslag 1 Paragraf 4: Styre**

Nåværende tekst: "Foreningens styre skal bestå av seks personer: en leder, en nestleder, en redaktør, en webansvarlig, en kasserer og en utstyrsansvarlig. Styret er beslutningsdyktig når lederen eller nestlederen og minst to styremedlemmer er til stede. Ved stemmelikhet kan saken avgjøres med lederens dobbeltstemme, eventuelt med nestlederens stemme i lederens fravær."

Erstattes med:

"Foreningens styre skal bestå av maks syv personer. Faste poster skal være en leder, en nestleder, en redaktør, en webansvarlig og en kasserer. De to øvrige postene velger styret etter behov. Styret er beslutningsdyktig når lederen eller nestlederen og minst to styremedlemmer er til stede. Ved stemmelikhet kan saken avgjøres med lederens dobbeltstemme, eventuelt med nestlederens stemme i lederens fravær."

Grunn: Styret ønsker å utvide fra seks til syv styremedlemmer, samt endre de faste postene.

Forslag 2 Paragraf 5: Årsmøte

Nåværende tekst: "Forslag som skal behandles på årsmøtet må være sendt til styret senest 2 uker før årsmøtet. Denne fristen gjelder også for forslag til valgkomiteen av kandidater til styret. Styret skal sørge for at forslag til vedtektsendringer vedlegges innkallingen til årsmøtet."

Erstattes med:

"Forslag som skal behandles på årsmøtet må være sendt til styret senest 2 uker før årsmøtet. Denne fristen gjelder også for forslag til valgkomiteen av kandidater til styret og forslag til vedtektsendringer. Forslag fra styret til vedtektsendringer skal vedlegges innkallingen til årsmøtet. Medlemmer kan foreslå endringer til styrets forslag til vedtektsendringer senest 2 uker før årsmøtet."

Grunn: Det kommer ikke klart fram i teksten at medlemmer som ikke sitter i styret kan komme med forslag til vedtektsendringer. Styret foreslår at medlemmer kan sende inn forslag til vedtekter med samme frist som øvrige saker.

Forslag 3 Paragraf 5: Årsmøtet

Nåværende tekst: "Valgkomiteen velges for to år av gangen. Hvert styremedlem velges for to år av gangen. Annethvert år skal leder, kasserer og tre styremedlemmer velges, og det påfølgende år skal nestleder, sekretær og to styremedlemmer velges. Revisor og redaktør av Hamro Patrika velges for ett år av gangen."

Erstattes med:

"Valgkomiteen velges for to år av gangen. Hvert styremedlem velges for to år av gangen, der minst to medlemmer er på valg annethvert år. Revisor velges for et år av gangen. Faste poster i styret er leder, nestleder, kasserer, redaktør av Hamro Patrika og webredaktør. Øvrige poster i styret kan velges ut i fra styrets behov. Styret består av maks 7 medlemmer."

Grunn: Postene i styret er ikke alltid på valg samme år som nevnt. For eksempel at leder ikke alltid velges samme år som kasserer. Nåværende tekst kan også tolkes i den retning at det skal være 6 styremedlemmer.

NORGE-NEPAL FORENINGENS VEDTEKTER

Revidert på årsmøtet 22.03.2007, 24.04.2009 og 18.03.2014

Paragraf 1: NAVN

Foreningens navn er Norge-Nepal-foreningen.

Paragraf 2: FORMÅL

Foreningens formål er å fremme samarbeid og forståelse mellom det norske og det nepalesiske folk ved:

- å arbeide for kulturutvekslinger mellom Norge og Nepal, og utbre kjennskapet til Nepals kultur og tradisjoner blant nordmenn,
- å fungere som forum for folk med interesse for Nepal.

Paragraf 3: MEDLEMSKAP

Medlemskap er åpent for alle med interesse for Nepal.

Foreningen har tre typer medlemskap:

- enkeltmedlemskap
- familiemedlemskap
- organisasjonsmedlemskap

Medlemskap for organisasjoner gir bare en - 1 - stemme ved voteringer. Medlemskap opphører ved skriftlig utmelding til styret. Medlemskapet opphører også dersom medlemskontingent ikke betales innen oppgitt frist på første kontingent-purring i inneværende år. Hvis dette medlemmet melder seg inn igjen i foreningen senere samme år, kreves medlemskontingent for hele inneværende år. Dersom en ny person melder seg inn i foreningen på eller etter første møte i høstsesongen, kreves ikke medlemskontingent for inneværende år.

Paragraf 4: STYRE

Foreningens styre skal bestå av maks syv personer. Faste poster skal være en leder, en nestleder, en redaktør, en webansvarlig og en kasserer. De to øvrige postene velger styret etter behov. Styret er beslutningsdyktig når lederen eller nestlederen og minst to styremedlemmer er til stede. Ved stemmelikhet kan saken avgjøres med lederens dobbeltstemme, eventuelt med nestlederens stemme i lederens fravær.

Styret er ansvarlig for den praktiske driften av foreningen og for at foreningens formål blir fulgt opp. Når et medlem ønsker å fremme en sak for styret, har vedkommende anledning til å gjøre dette skriftlig eller ved personlig frammøte på styremøte.

Paragraf 5: ÅRSMØTE

Forslag som skal behandles på årsmøtet må være sendt til styret senest 2 uker før årsmøtet. Denne fristen gjelder også for forslag til valgkomiteen av kandidater til styret og forslag til vedtektsendringer. Forslag fra styret til vedtektsendringer skal vedlegges innkallingen til årsmøtet. Medlemmer kan foreslå endringer til styrets forslag til vedtektsendringer senest 2 uker før årsmøtet.

Årsmøtet skal behandle følgende saker:

- Valg av møteleder, referent og to personer til å underskrive årsmøteprotokollen (årsberetningen/-referatet)
- Styrets årsberetning
- Revidert regnskap
- Saker fremmet skriftlig av styret eller medlemmer, herunder størrelsen på kontingenten for de tre typer medlemskap
- Valg av nytt styre, valgkomite på tre medlemmer, revisor og redaktør av Hamro Patrika

Valgkomiteen velges for to år av gangen. Hvert styremedlem velges for to år av gangen, der minst to medlemmer er på valg annethvert år. Revisor velges for et år av gangen. Faste poster i styret er leder, nestleder, kasserer, redaktør av Hamro Patrika og webredaktør. Øvrige poster i styret kan velges ut i fra styrets behov. Styret består av maks 7 medlemmer.

Paragraf 6: VEDTEKTSENDRINGER

Endringer i foreningens vedtekter skal vedtas av årsmøtet med 2/3 flertall.

Referat fra årsmøtet i Norge-Nepalforeningen 18. mars 2014, Batteriet, Oslo

Tilstede: 5 styremedlemmer, 1 fra valgkomiteen, 4 medlemmer

1. Valg av møteleder
Marit Bakke
2. Valg av referent
Leyla Kutlu
3. Valg av to medlemmer til å signere protokollen
David Durkan og Dag Norling

4. Styrets årsberetning

Marit Bakke gikk gjennom årsberetningen.

Kommentarer:

- Var Fotoutstillingen en suksess? Svar: Jevnt besøk hos Fotografiens Hus, men salget av fotografier var lavt. Likevel har styret solgt en del til veldig redusert pris etter utstillingen.
- Ane Haaland bør nevnes i årsberetningen om Fotoutstillingen selv om dette var nevnt i årsmeldingen for 2012
- Fotografiene til Chitrakar hadde for høy pris
- At styret også gjør annet arbeid som å bistå enkeltpersoner med informasjon om Nepal, bør inkluderes i årsmeldingen.
- Medlemmene lurer på hvorfor vi ikke får flere medlemmer

5. Regnskap

Smita Malla gikk gjennom regnskapet.

Kommentarer:

- Fikk Kiran Chitrakar honorarer for utstillingen? Svar: Nei, men NNF dekket reise og opphold i Oslo, samt betalte han 50% av salget av fotografiene.

6. Innkomne forslag: Styrets forslag til vedtekstendringer

Leyla Kutlu gikk gjennom styrets forslag til endringer av vedtektene. Ingen andre endringsforslag ble presentert. Alle endringsforslagene ble enstemmig vedtatt.

De vedtatte endringsforslagene trådte i kraft i det øyeblikket de ble vedtatt.

7. Valg

Tor Møgedal i valgkomiteen presenterte komiteens innstilling til nytt styre.

Nåværende styre:

Styreleder og redaktør: Marit Bakke (på valg som leder, ikke på valg som redaktør)

Nestleder: David Durkan (på valg)

Kasserer: Smita Malla (på valg)

Webansvarlig: Leyla Kutlu (på valg)

Utstyransvarlig: Solvor Småkasin (ikke på valg, men trakk seg fra styret)

Sekretær: Kari Jansson (ikke på valg)

Valgkomiteens forslag til nytt styre:

Styreleder: Leyla Kutlu

Nestleder: David Durkan

Redaktør: Marit Bakke

Kasserer: Smita Malla

Webansvarlig: Ingrid Jæger

Sekretær: Kari Jansson

Innstillingen ble enstemmig vedtatt.

Valg av valgkomite og revisor:

Anuradha Gurung Amundsgård og Tor Møgedal fortsetter.

Revisor Roy Friis ønsker å fortsette.

Valg av valgkomite og revisor enstemmig vedtatt.